

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București, Tel: 0213143400 int.3000, Email: drparlament@gov.ro

Nr. 3235/2026

23-03-2026

Către: **DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI**

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate de 19 martie 2026

în ședința Guvernului din data
Sfrou permanent al Senatului
L83, L84, L81 26.03.2026

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

- Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:
- L183/2026 1. Propunerea legislativă-pentru modificarea Legii nr.117/2017 privind înființarea Institutului de Studii Avansate pentru Cultura și Civilizația Levantului (Bp. 43/2026);
  - L19/2026 2. Propunerea legislativă pentru completarea art. 279 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (Bp. 642/2025);
  - L84/2026 3. Propunerea legislativă privind completarea Legii nr.260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor (Bp.746/2025);
  - L81/2026 4. Propunerea legislativă privind protecția profesională și stimularea stabilității personalului din Ministerul Educației (Bp. 743/2025).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Sesiunii

81. / 26.03.2026

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind protecția profesională și stimularea stabilității personalului din Ministerul Educației*, inițiată de domnul deputat PSD Andrușcă Lucian-Nicolae (**Bp. 743/2025**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare protecția profesională și stimularea stabilității personalului din Ministerul Educației, propunându-se completarea cadrului normativ general aplicabil funcției publice și personalului contractual, cu următoarele aspecte:

- protecția juridică și cheltuielile cu aceasta;
- formarea profesională;
- mobilitatea și organizarea timpului de muncă;
- neutralitatea politică;
- evaluarea profesională și clauze anti-privilegii.

II. Observații

1. Legislația în vigoare, în special *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și*

completările ulterioare, reglementează *principiile funcției publice* și instituie mecanisme concrete de protecție juridică, stabilitate profesională, neutralitate politică sau organizare flexibilă a muncii, astfel: dreptul la protecția legii este prevăzut la art. 427; aspecte privind stabilitatea profesională regăsim la art. 373 lit. i) și la art. 465¹; aspecte privind neutralitatea politică sunt prevăzute la art. 457 alin. (1) lit. d); prevederi referitoare la organizarea flexibilă a muncii regăsim la art. 374 alin. (3) - (11) și art. 374¹. Prin urmare, este încălcat *principiul unicității reglementării în materie*, prevăzut la art. 14 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, deoarece aspectele care se propun a fi reglementate sunt deja prevăzute în *Codul administrativ*.

Soluțiile legislative preconizate nu respectă normele de tehnică legislativă cuprinse la art. 6 alin. (1) teza I¹, la art. 8 alin. (4) teza I² și la art. 36 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, și, implicit, *principiul legalității*, prevăzut la art. 1 alin. (5) din *Constituție*, în componenta referitoare la calitatea legii, normele propuse fiind incomplete, lipsite de eficacitate juridică și rămânând la nivel pur declarativ.

Proiectul legislativ încalcă *principiului egalității de tratament*, consacrat de art. 16 alin. (1) din *Constituție*, deoarece măsurile propuse pentru personalul din Ministerul Educației și Cercetării nu sunt argumentate, iar, în lipsa argumentării, nu se justifică reglementarea acestora.

2. Potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, soluțiile pe care le cuprinde propunerea legislativă trebuie să fie temeinic fundamentate, iar instrumentul de prezentare și motivare trebuie să includă motivul emiterii actului normativ, respectiv cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi, concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice, referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul proiect.

De asemenea, propunerea trebuie să includă impactul socioeconomic, impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de

act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

Referitor la normele de tehnică legislativă, Curtea Constituțională¹ a statuat următoarele: „*deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea a constatat că prin reglementarea acestora au fost impuse o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară*”.

În acest context, semnalăm că *Expunerea de motive* nu respectă structura prevăzută de dispozițiile ante-menționate, întrucât nu sunt indicate lucrările de cercetare, evaluările statistice, referirile la documente de politici publice și nu sunt indicate consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

De asemenea, la secțiunea a II-a *Context și necesitate* din *Expunerea de motive*, referitor la „*personalul administrativ*” din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, semnalăm că, potrivit *Hotărârii Guvernului nr. 731/2024*², această categorie de personal nu există în cadrul Ministerului Educației și Cercetării.

În plus, referitor la afirmația potrivit căreia „*Legislația generală în vigoare, în special Codul administrativ, reglementează principiile funcției publice, însă nu instituie mecanisme concrete de protecție juridică, stabilitate profesională, neutralitate politică sau organizare flexibilă a muncii*”, precizăm că aceasta este eronată, întrucât toate aceste aspecte sunt clar stabilite în *Codul Administrativ*³.

La Secțiunea a III-a - *Impact financiar* din *Expunerea de motive*, se susține că aplicarea inițiativei legislative „*nu implică majorări salariale, nu presupune crearea de posturi noi și nu necesită alocări bugetare suplimentare*”, însă dacă nu există impact bugetar, înseamnă că activitatea pe care o desfășura în prezent personalul vizat, în măsura în care se introduc sarcini noi, va fi extinsă, cu toate că drepturile salariale nu cresc.

La Secțiunea a IV-a *Corelări legislative și compatibilitate* din *Expunerea de motive*, semnalăm că afirmația „*Inițiativa este compatibilă*”

¹ Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013

² privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare

³ art. 427, art. 373 lit. i), art. 465¹, art. 457 alin. (1) lit. d), art. 374 alin. (3) - (11) și art. 374¹ din Codul Administrativ

cu legislația Uniunii Europene” are caracter generic și declarativ, neînțelegându-se în ce sens inițiativa legislativă este compatibilă cu legislația Uniunii Europene și nici care sunt prevederile în vigoare vizate.

3. Semnalăm că potrivit art. 6 alin. (1) teza I din *Legea nr. 24/2000*: „Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare și suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă”, art. 8 alin. (4) teza I: „Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce” și art. 36 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000* „Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie”.

De asemenea, potrivit art. 14 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000* „Reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ”. Astfel, învederăm că prin inițiativa legislativă este încălcat principiul unicității reglementării în materie, întrucât aspectele ce se doresc a fi reglementate sunt deja prevăzute în *Codul administrativ*. În plus, se încalcă și art. 16 din *Legea nr. 24/2000*⁴, deoarece se instituie paralelisme sau contradicții prin textele propunerii (spre exemplu, protecția juridică, a se vedea art. 3 din inițiativa legislativă, este reglementată la art. 427 din *Codul Administrativ*).

Punctual, precizăm următoarele:

- la art. 1 al inițiativei legislative, sintagma „cadrul normativ general aplicabil funcției publice și personalului contractual” este neclară, neînțelegându-se ce acte normative au fost avute în vedere;

- la art. 2 alin. (2) al inițiativei legislative, se folosește impropriu sintagma „pentru care există reglementări legale specifice”;

- semnalăm lipsa de claritate a normelor propuse de art. 3 al inițiativei legislative. În acest sens, cu titlu preliminar, menționăm că dreptul la

---

⁴ ART. 16 Evitarea paralelismelor

În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.

În cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice.

Se supun procesului de concentrare în reglementări unice și reglementările din aceeași materie dispersate în legislația în vigoare.

Într-un act normativ emis pe baza și în executarea altui act normativ de nivel superior nu se utilizează reproducerea unor dispoziții din actul superior, fiind recomandabilă numai indicarea textelor de referință. În asemenea cazuri preluarea unor norme în actul inferior poate fi făcută numai pentru dezvoltarea ori detalierea soluțiilor din actul de bază.

protecția legii este prevăzut la art. 427 din *Codul Administrativ*, mult mai clar și mai elaborat. În plus, învedereăm că, din analiza textelor propuse, nu se înțelege dacă asistența juridică este gratuită, întrucât, deși din alin. (1) al art. 3 ar rezulta astfel, prin utilizarea sintagmei „*asigurată de instituție*”, la alin. (2) al art. 3 sunt prevăzute situații în care aceasta nu se acordă. De asemenea, precizăm că, deși la art. 3 alin. (1) din propunere se menționează faptul că „*asistenta juridică nu se acordă în situațiile în care se constată existența relei-credințe sau săvârșirea unei fapte penale*”, textul este neclar, nefiind reglementate aspecte precum persoana responsabilă să constate aceste aspecte și prin ce modalitate. În plus, prin textul propunerii învedereăm că se poate aduce atingere prezumției de nevinovăție, „*existența relei - credințe*” putând fi stabilită doar printr-o hotărâre judecătorească definitivă, deci la un moment ulterior celui necesar acordării asistenței juridice;

- referitor la art.5 al inițiativei legislative, învedereăm că reglementări privind formarea profesională există în *Codul administrativ* la art. 458 și 459, iar, potrivit art. 551 alin. (3) din *Codul administrativ*, dispozițiile art. 458 se aplică în mod corespunzător și personalului contractual. În plus, precizăm că s-ar fi impus eliminarea alin. (2), participarea la programele de formare profesională, perfecționare sau certificare neputând constitui criteriu de evaluare, instituțiile fiind obligate să asigure formarea profesională;

- în ceea ce privește art. 6 al inițiativei legislative, semnalăm că soluțiile legislative preconizate încalcă *principiul nediscriminării între funcționarii publici și personalul contractual*, dat fiind că, *de lege lata*, funcționarii publici nu beneficiază de prioritate la transfer, pentru motive temeinice, inclusiv familiale sau medicale. În acest sens, menționăm că, în jurisprudența sa⁵, Curtea Constituțională a statuat că: „*principiul egalității presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Tocmai de aceea, aplicând aceste considerente de principiu la speța de față, soluția pentru*

---

⁵ Decizia nr. 203/2025

îndepărtarea stării de neconstituționalitate rezultată din condițiile diferențiate de acces la funcțiile de conducere în magistratură, pe criteriul funcției deținute după 1990, anterior intrării în magistratură, prevăzute de textul de lege criticat, nu poate fi decât constatarea existenței unei inegalități, contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și (3) din Constituție.

Încălcarea principiului egalității afectează însuși individul, acesta fiind evaluat și plasat, în baza unor criterii arbitrare, într-o poziție de inferioritate”;

- referitor la art. 7 al inițiativei legislative, precizăm că aspecte privind organizarea timpului de muncă sunt deja prevăzute în *Codul administrativ*, în *Codul muncii* și în *Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă, cu modificările și completările ulterioare*, textele preconizate generând paralelisme legislative. În baza prevederilor art. 374 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019*, raporturile de serviciu ale funcționarilor publici se pot exercita și în regim de telemuncă, în condițiile prevăzute de *Codul administrativ*, precum și în regim de muncă la domiciliu, potrivit prevederilor *Legii nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare*. Conducătorii autorităților și instituțiilor publice stabilesc prin act administrativ structurile din cadrul acestora, activitățile, precum și posturile pentru care se poate aproba desfășurarea activității în regim de telemuncă. Durata activității desfășurate în regim de telemuncă nu poate depăși 5 zile pe lună. Funcționarii publici pentru care se poate aproba desfășurarea activității în regim de telemuncă sunt cei care se încadrează în prevederile art. 374 alin. (8) din *Codul administrativ*;

- precizăm că art. 8 alin. (1) al inițiativei legislative are caracter pur declarativ, nefiind prevăzută în concret modalitatea prin care personalul de la art. 2 beneficiază de protecție împotriva formelor de presiune sau condiționare politică. De asemenea, alin. (2) are caracter superfluu în contextul existenței *principiului egalității între cetățeni* (art. 4 alin. (2) din *Constituție*), a *principiului nediscriminării* (art. 16 alin. (1) din *Constituție*, care se aplică și în cadrul raporturilor de muncă), precum și a prevederilor art. 5 alin. (2), art. 59 lit. a) și 159 alin. (3) din *Codul muncii* și ale art. 2 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*;

- menționăm că textul de la art. 9 al inițiativei legislative este inutil, deoarece face trimitere la dreptul comun;

În ceea ce privește evaluarea performanțelor individuale ale funcționarilor publici, aceasta se realizează în condițiile menționate la

art. 485 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019*, și *Metodologiei* din anexa nr. 6 la aceasta.

De asemenea se poate observa că propunerile de reglementare conduc către instituirea unor norme derogatorii de la normele generale pentru funcționarii publici din aparatul central, inspectoratele școlare și instituțiile, agențiile și structurile din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, creând o categorie specială de funcționari publici, deși intenția de reglementare nu este aceasta. Totodată, propunerea legislativă are ca intenție completarea *Codului administrativ* deși nu se încadrează în tipologia legislației muncii sau reglementărilor de drept comun civile, administrative sau penale;

- semnalăm că denumirea marginală a art. 10 al inițiativei legislative „*Clauză anti-privilegii*” este incorectă, legile cuprinzând norme, nu clauze.

La textul preconizat, precizăm că faptul de a nu institui privilegii nu se afirmă, ci rezultă din normele propuse, nefiind cazul inițiativei legislative, iar, totodată, constatăm că sintagma „*Măsurile instituite prin prezenta lege ... nu derogă de la regimul general al funcției publice*” nu este corectă, întrucât unele norme propuse chiar derogă de la dreptul comun (spre exemplu art. 3 alin. (2) derogă de la art. 427 alin. (3) din *Codul administrativ*, art. 6 alin. (1) derogă de la art. 506 din *Codul administrativ*, art. 7 alin. (2) derogă de la art. 374 alin. (8) lit. a) din *Codul administrativ*).

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 365 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019*, partea a VI-a, Statutul funcționarilor publici, conține prevederi aplicabile personalului contractual din administrația publică și evidența personalului plătit din fonduri publice, reglementând norme generale privind:

„a.) *regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 369;*

b.) *regimul specific al personalului contractual din administrația publică;*

c.) *asigurarea evidenței personalului plătit din fonduri publice.*”

Totodată, dispozițiile cuprinse în respectiva parte se aplică atât autorităților și instituțiilor publice, precum și altor persoane juridice în cadrul cărora își desfășoară activitatea categoriile de personal prevăzute în legislația-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cât și funcționarilor publici, personalului angajat cu contract individual de muncă sau cu contract de management, precum și altor categorii de personal plătit din fonduri publice.

Conform prevederilor art. 366 din același act normativ, respectivele reglementări constituie cadrul general în materia funcției publice și a

funcționarilor publici și se aplică funcționarilor publici cu statut special, acolo unde legea specială nu prevede altfel.

În ceea ce privește completarea actului normativ cu alte categorii de norme, dispozițiile art. 367 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019* stipulează că acestea se completează cu prevederile legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz.

Conform prevederilor art. 427 din actul normativ menționat mai sus, în exercitarea atribuțiilor, funcționarii publici beneficiază de protecția legii. De asemenea, autoritățile și instituțiile publice pot stabili, prin acte normative, măsuri speciale de protecție pentru funcționarii publici care desfășoară activități cu grad ridicat de risc profesional;

- învederăm că art. 11 al inițiativei legislative, în actuala redactare, nesocotește accepțiunea noțiunilor de „normă specială” și „normă generală”, normele speciale fiind cele care se completează cu normele generale, în absența unor dispoziții contrare, și nu invers;

- pentru un plus de rigoare normativă, ar fi fost necesar să se completeze art. 12 al inițiativei legislative cu actul prin care Ministerul Educației și Cercetării elaborează normele de aplicare ale prezentei legii.

4. Având în vedere politica de organizare a Ministerului Educației și Cercetării, care a cunoscut modificări în ceea ce privește denumirea, apreciem că ar fi fost necesar a se proceda la înlocuirea sintagmei „*Ministerul Educației*” cu „*Ministerul Educației și Cercetării*”.

5. Potrivit art. 50 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000*, „*Dacă norma la care se face trimitere este cuprinsă în alt act normativ, este obligatorie indicarea titlului acestuia, a numărului și a celorlalte elemente de identificare*”. În acest sens, sintagme precum „*în condițiile legii*” și „*stabilite potrivit legii*” din cuprinsul inițiativei legislative trebuiau înlocuite cu indicarea concretă a prevederilor legale în vigoare la care se face referire.

6. Întrucât inițiativa legislativă afectează raporturi născute sub vechea reglementare, era necesar ca actul normativ să cuprindă soluții legislative pentru situații tranzitorii, astfel cum impune art. 26 din *Legea nr. 24/2000*.

7. Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului